

Afvalverbranding

Afval verbranden in open lucht is streng verboden. De rook is niet alleen hinderlijk voor omwonenden maar zijn vooral schadelijk voor mens en dier.

Tal van studies tonen aan dat een ruim gedeelte van de dioxine-uitstoot het gevolg is van illegale afvalverbranding in de tuin. Vooral bij het verbranden van hout- en plasticafval komen zeer hoge concentraties van giftige stoffen vrij. Maar ook de verbranding van onschuldig tuinafval zoals snoeihout en bladeren is verantwoordelijk voor aanzienlijke concentraties dioxines en andere gevaarlijke stoffen.

Streng wettelijke beperkingen

De Vlaamse milieuwetgeving (Vlarem) is duidelijk: afval verbranden in open lucht is voor iedereen verboden. Het verbod geldt niet alleen voor het verbranden van papier, plastic, piepschuim, autobanden en ander afval, maar ook van biomassa-afval zoals gft, houtafval en groenresten. De milieuwetgeving voorziet in hoofdstuk 6.11 van Titel II van het Vlarem wel enkele specifieke uitzonderingen.

Enkel in volgende gevallen is verbranding in open lucht nog toegelaten:

- 1. het maken van vuur in open lucht in bos- en natuurgebieden, als beheermaatregel wanneer afvoer of verwerking ter plaatse van het biomassa-afval niet mogelijk is. Die activiteit mag pas plaatsvinden als de gemeentelijke overheid schriftelijke toestemming heeft gegeven of als die activiteit als beheermaatregel is opgenomen in een goedgekeurd beheerplan of vergund door het Agentschap voor Natuur en Bos;*
- 2. de verbranding in open lucht van plantaardige afvalstoffen die afkomstig zijn van eigen bedrijfslandbouwkundige werkzaamheden of van het onderhoud van landschapselementen, als afvoer of verwerking ter plaatse van het biomassa-afval niet mogelijk is;*
- 3. de verbranding in open lucht van plantaardige afvalstoffen als dat vanuit fytosanitair oogpunt noodzakelijk is;*
- 4. het verbranden van droog onbehandeld hout bij het maken van een kampvuur mits vergunning van het college van burgemeester en schepenen;*
- 5. het verbranden van droog onbehandeld hout of een vaste fossiele brandstof in een sfeerverwarmer of voor het gebruik van een barbecuetoestel;*
- 6. het verbranden van dierlijk afval, in overeenstemming met de bepalingen, vermeld in artikel 6 van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 juni 2013 betreffende dierlijke bijproducten en afgewerkte producten;*
- 7. het verbranden van droog brandbaar materiaal, met uitzondering van afvalstoffen, en van droog onbehandeld hout en onversierde kerstbomen in het kader van folkloristische evenementen. Die activiteit mag pas plaatsvinden als de gemeentelijke overheid schriftelijke toestemming heeft gegeven en de activiteit op een afstand van meer dan 100 meter van bewoning plaatsvindt;*
- 8. de verbranding in open lucht, met uitzondering van afvalstoffen, in het kader van blusoefeningen uitgevoerd door de brandweer van een gemeente, regio of bedrijf of door de civiele bescherming.*

In al die omstandigheden (behalve bij het gebruik van sfeerverwarmers en barbecuetoestellen) moet in overeenstemming met het Veldwetboek en het Bosdecreet een afstand gerespecteerd worden van 100 meter tot huizen, heiden, boomgaarden, hagen, enz. en een afstand van 25 meter tot bossen.

Wat wordt bedoeld met 'bedrijfslandbouwkundige werkzaamheden'?

'Bedrijfslandbouwkundige werkzaamheden' zijn werkzaamheden die door professionele landbouwers worden uitgevoerd. Deze uitzondering is dus niet van toepassing op particulieren of 'hobbylandbouwers' die in de vrije tijd gewassen telen.

Een van de uitzonderingen is 'als afvoer of verwerking ter plaatse van het biomassa-afval niet mogelijk is'. Hoe moet deze bepaling in de praktijk geïnterpreteerd worden?

Onder 'afvoer' verstaan we het afvoeren van het biomassa-afval met een oplegger of op andere wijze vanop het veld naar een nabijgelegen weg of stuk grond van waarop verder transport kan doorgaan. Door diverse redenen kan afvoer echter niet mogelijk zijn: het veld is te nat om er met tractor en oplegger te kunnen overrijden, of door lokaal reliëf of hindernissen (bv. beken en hagen) is het niet mogelijk om de plaats waar het biomassa-afval ligt te bereiken. Het is aan de bevoegde toezichthouder milieu (in casu de milieuambtenaar van de gemeente of de milieu politie) om te oordelen of aan deze voorwaarden is voldaan.

Onder 'verwerking ter plaatse' verstaan we het ter plaatse stockeren of het ter plaatse verhakselen van het biomassa-afval. Enkel indien er geen ruimte is om het biomassa-afval ter plaatse te stockeren, of indien het technisch niet mogelijk is om met een hakselaar ter plaatse te komen, geldt dat verwerking ter plaatse niet mogelijk is.

Gemeentelijke administratieve sancties

Het verbranden van kleine vormen van afval wordt verder ook strafbaar gesteld in het reglement betreffende gemeentelijke administratieve sancties (GAS) en het afvalstoffenreglement van de stad Bilzen dat tevens bestraft wordt met GAS.